

متن پرسش

با عرض سلام و احترام خدمت استاد گرامی: برخی از مخالفین مرحوم ملاصدرا (که همگی مذهبی و شیعه اند) با استناد به سخن ملاصدرا در جلد هفتم اسفار (الحکمة المتعالیة فی الاسفار العقلیة الاربعة/ج ۷، ص ۱۷۱-۱۷۵) در خصوص عقیده ایشان در عشق به نوجوان زیبا دال بر غیر قابل قبول بودن شخصیت ایشان است و پاسخ و توجیه ملاصدرا را نیز به این ایراد که می فرماید: (الذین ذهبوا الی ان هذا العشق من فعل البطالین... لم يعلموا ان الله لا یخلق شیئا فی جبلة النفوس الا لحکمة و غایة عظیمة. آنان که بر این باورند که این عشق از کارهای اهل باطل است... ندانستند که خداوند چیزی را در سرشت جانها نمی آفریند، مگر برای حکمتی جلیل و غایتی عظیم.) دال بر حکیم نبودن ملاصدرا می دانند. سوال این است که پاسخ اینگونه منتقدین و مردود کنندگان ملاصدرا را چه باید داد؟

متن پاسخ

تعالی: سلام علیکم: در این مورد، خوب است که به شرح غزل بیست و چهارم در قسمت «ما و حافظ» رجوع فرمایید. موفق باشید